צו א ב ג מיי פ"ה מהלי ליסורי בילה הלכה ח: צו ד ה מיי שם הלי ט: צח ו מיי שם הלי יב: צמ ז מיי שם הלי יב: ק ח מיי׳ שם הלכה י: קא טיכל מנמיי שם

שדיו שלנו הוא קרוי דיו

[שני] דגיטין (דף יט.) מפורש:

תום' הרא"ש שחור כחרת עמוק מכן טמא. פרש"י ז"ל שחור מיכן אע״ג דגבי נגע אמרינן דעמוק היינו לבן כמראה חמה שעמוקה מן כמו או זומה שעמוקה מן הצל יש לחלק דגבי נגע שהוא לבן קרי לנגע שהוא לבן יותר עמוק וגבי דם שחור קרי למה שהוא שחור יותר. ור״ח פי׳ עמוק מיכן לבן ממנו מעט ודיהה מיכן מה שהוא לבן יותר: בקיר כדיו כענבא טמא. וזו היא ששנינו עמוק מכאן טמא. ששנינו עמוק מנאן מא.

וא"ת מה שייך לומר גבי

דיו עמוק מכאן [הא]

אמרינן שחור כחרת היינו

דיו. וי"ל דמיירי הכא בדיו

שאין בו חרת כפר"ח . דעמוק מכן הוא לבן יותר דעמוק מכן הוא לבן יותר.
ולפירש"י צ"ל דעמוק מכן
לא קאי אדיו: וכולן עמוק
מכן טמא דיהה מכן טהור
כשחור. תימה דדיהה
מאדום עדיין הוא אדום
יותר מקרן כרכום וכן דיהה
מהריב דרבות אבינה מאדום מקרן כרכום דכן יחוד מקרן כרכום אדום ממימי אדמה וכן למ״ד עמוק מכן טהור לפרש״י עמוק ממזג הוא כמימי אדמה וצ״ל

דאלו ד' מראות טמאים אבל שאר מראות שביניהז

נפקא לן ד' מראות דמים וקים להו לרבנן דהני ד'

. מראות דמים שכיחי בנשים

מראה למטה ממנו שהוא ריהה יותר וטמא: ל**אפ**וקי

. ייהה דדיהה. לפרש״י נמי

בקילור. אנפלשט"ר ואדום הוא ונמעסקה בו. אלמא קילור דומה לדם נדות ואע"ג דלא הוי סומק כולי האי וקשיא לכולהו דדייקי בין דם בחור לדם נשוי משום דסומק טפי ובין דם מאכולת של ראש לשאר דם מאכולת: אומנא. מקיז דם בקרן: בין האי להאי. בין קמא לבתרא: **חרם שאמרו דיו. כלומר לא כשחרורית חרת הניתך במים אלא שחרורית חרת הניתך בדיו: כי פכחוסא דדיוסא. קלישות הדיו** כשהכלי מלא יורד שחרורית החרת למטה ומלמעלה הוא ברור ואינו שחור כל כך: בלחה. בדיו לחה כדמפרש: או ביבשחא. שכן דרך שנותנין חרת בדיו כששולקים קליפות

פלי קורטא דדיותא. מכחן משמע בקילור ורבי תלה בשרף שקמה מאי לאו אאדום לא אשאר דמים אמימר ומר זומרא מדקחמר קורטח דדיותה משמע שהוח ורב אשי הוו יתבי קמיה אומנא "שקלי ליה יבש ואוסר ר"ת לכתוב ס"ת בדיו קרנא קמייתא לאמימר חזייה אמר להו של עפנים לפי שהוא לעולם לח ובפ׳ אדום דתנן כי האי שקלי ליה אחריתי אמר להו אשתני אמר רב אשי כגון אנא דלא

ידענא בין האי להאי לא מבעי לי למחזי דמא: שחור כחרת: אמר רבה בר רב הונא יחרת שאמרו דיו תניא גמי הכי שחור כחרת ושחור שאמרו דיו ולימא דיו אי אמר דיו הוה אמינא כי פכחותא דדיותא קמ"ל כי חרותא דדיותא איבעיא להו בלחה או ביבשתא יתא שמע דרבי אמי פלי קורטא דדיותא ובדיק בה אמר רב יהודה אמר שמואל יכקיר כדיו וכענב ממאה וזוהי ששנינו עמוק מכן ממאה אמר רבי אלעזר הכזית כזפת וכעורב מהור וזוהי ששנינו דיהה מכן מהור עולא אמר כלבושא סיואה עולא אקלע לפומבדיתא חזייה לההוא מייעא דלבוש לבושא אוכמא אמר להו שחור דתגן כי האי מרמו מיניה פורתא פורתא יהבו ביה ארבע מאה זוזי רבי יוחנן אמר 6אלו כלים האוליירין הבאים ממדינת הים למימרא דאוכמי נינהו יוהאמר להו רבי ינאי לבניו בני אל תקברוני לא בכלים שחורים ולא בכלים לבנים שחורים שמא אזכה ואהיה כאבל בין החתנים לבנים שמא לא אזכה ואהיה כחתן בין האבלים אלא בכלים האוליירין הבאים ממדינת הים אלמא לאו אוכמי נינהו לא קשיא הא בגלימא הא בפתורא אמר רב יהודה אמר שמואל יוכולם אין בודקין אלא על גבי מטלית לבנה אמר רב יצחק בר אבודימי ושחור על גבי אדום אמר רב ירמיה מדפתי ולא פליגי הא בשחור הא בשאר דמים מתקיף לה רב אשי אי הכי לימא שמואל חוץ משחור אלא אמר רב אשי בשחור גופיה קמיפלגי אמר עולא כולן עמוק מכן ממא דיהה מכן מהור כשחור ואלא מאי שנא שחור דנקט בד"א הואיל יואמר רבי חנינא שחור אדום הוא אלא שלקה הילכך אפילו דיהה מכן נמי ליממא קמשמע לן רבי אמי בר אבא אמר וכולן עמוק מכן פמא דיהה מכן נמי פמא חוץ משחור אלא מאי אהני שיעוריה דרבנן לאפוקי דיהה דדיהה ואיכא דאמרי רמי בר אבא אמר וכולן עמוק מכן מהור דיהה מכן מהור חוץ משחור ולהכי מהני שיעוריה דרבגן בר קפרא אמר יוכולן עמוק מכן ממא דיהה מכן מהור יחוץ ממזג שעמוק מכן מהור דיהה מכן מהור בר קפרא אדיהו ליה ודכי אעמיקו ליה ודכי אמר רבי חנינא כמה נפיש גברא ידלביה כמשמעתיה: וכקרן כרכום: תנא סלח ולא יבש תני חדא כתחתון ולא כעליון ותניא אידך יכעליון ולא כתחתון ותניא אידך כעליון וכל שכן כתחתון ותניא אידך כתחתון וכל שכן כעליון אמר אביי "תלתא דרי ותלתא מרפן הויין ינקום דרא מציעאה ומרפא מציעתא בידך כי אתו לקמיה דרבי אבהו אמר להו בגושייהו שנינו: וכמימי אדמה: תנו רבגן "כמימי אדמה מביא אדמה שמנה מבקעת בית כרם ומציף עליה מים דברי רבי מאיר 🗷 רבי עקיבא אומר מבקעת יודפת רבי יוםי אומר מבקעת מכני רבי שמעון אומר אף מבקעת גנוסר וכיוצא בהן תניא אידך וכמימי אדמה מביא אדמה שמנה מבקעת בית כרם יומציף עליה מים כקליפת השום ואין שיעור למים משום דאין שיעור לעפר ואין בודקין אותן צלולין אלא עכורין צללו חוזר ועוכרן וכשהוא עוכרן אין עוכרן ביד יאלא בכלי איבעיא להו אין עוכרין אותן ביד אלא בכלי

ל) שבת קיד., ז) שם, ג) לעיליט. סוכה לג: חולין מו:, יט. סוכה לג: חולין מז:, ד) ס"א דעביד כשמעתיה. רש"א, ה) [תוס' פ"ג ה"ה], ו) [תוספתת שסן, ז) [תוספתת שס ע"שן, ק) [לעיל יד. וש"יגן, ט) בס"ח: הקוליס, י) [עליה

גליון הש"ם גמ' נקום דרא מציעאה. כעין זה תענית יד ע"ח:

הגהות הגר"א [א] גם' ר"ע אומר נמחק ינ"ב רבי יהודה אומר:

לעזי רש"י

מוסף רש"י

כלים האוליירין. כלים של אוליירין, בלנים שיש להם אלוניטיאות חשובות להתעטף בהם בני אדם חשובים בלאתם ותון שהווקן פניטנט שהומין לשולי קדירה (שם, עיישו) שחור אדום הוא. דס שחור באשה אדום הוא, אלא שלקה. לפיכך ממאוהו, כדמנן ממשה דמים ממאין באשה האדום והשחור כוי

ובודק בו. מרחית דם שחור: כקיר. שעוה שחורה: לענבה. ענבים שחורים. ל"א קיר שם עשב שחור: עולא אשחור דמתניתין קאי דקתני טמא: סיואה. שם מקום ועושין שם מלבושים שחורים: חוליירין. בלנים מחממי מרחלאות. לשון אחר שם מקום: שמא אוכה. לגן עדן והלדיקים מלובשים לבנים: גלימי אוליירין הוו סומקי אבל פתורי כגון מפה וסדין אוליירין הוו שחורין: ורולן. חמשה דמים: מטלים לבנה. מראות הדמים ניכרים בה: ושחור. דם שחור נבדקה מראיתו אם שחור היא כחרת או דיהה מכן על גבי בגד אדום: כולם. הדמים: עמוק מכן. מאותו שיעור השנוי במתניתין לכל אחד אי הוה סומק טפי טמא: דיהה מכן טהור כשחור. ואע"פ דלא תכן במתניתין דיהה מכן טהור אלא גבי שחור הוא הדין לכולהו: אפי׳ דיהה מכן ליטמא. דהאי אדום הוה וע"י לקותה הושחר: קה משמע לן. דחין דרך דם אדום המשחיר על ידי לקותא להיות דיהה: דיהה דדיהה. שנדחה ממראיתו יותר מדאי: עמוק מכן טהור. אם מאותו מראה הוא אבל אם האדים הרבה עד שבא לכלל אחד משאר המראות של מעלה הימנו הרי בא לחדא מהנך דמתני': אדיהו ליה. דם הדומה למזגא: כסחסון. עלה מחתון: סלמא דרי. דעלין הוו זו למעלה מזו: נקוט דרא מציעא.

לבדוק בה את הדם: וטרפא מליעא.

דההוא משובח לבדוק מכולן ומיהו

כוליה דרא כשרה לבדוק. והא דקתני

כתחתון ולא כעליון הכי קאמר כשורה

אמצעית ולא כעליונה הימנה והא

דקתני כעליון ולא כתחתון כשורה

אמצעית ולא כתחתונה הימנה דאין כשר לבדוק אלא בדרא אמצעית והא

דתניא כתחתון וכ"ש כעליון דמשמע

דתרוייהו כשרין לבדוק אלא שהעליון

משובח לאו אדרי קאי אלא אעלין

דדרא מליעא וה"ק בעלה תחתון שהוא

ברור וכ״ש בעליון הימנה דהיינו אמלעי

שהוא ברור מאד והא דתניא כעליוו

וכ"ש כתחתון הכי קאמר כעליון כעלה

הקולרים והוח מתייבש: פלי קורטח

דדיותה. מבקע חתיכות דיו יבש:

העליון וכ"ש כתחתון כעלה האמצעי: בגושייהו שנינו. לבדוק בהן ולא לאחר תלישתן: וחין שיעור למים משום דלא לרמיה בידיה ולעכרינהו אבל במנא כי עכר ליה בידיה שפיר דמי דחין שיעור לעפר. אלא יביא עפר או דלמא דלא לעכרינהו בידיה אלא במנא ת"ש כשהוא בודקן אין כמו שירנה אם רב אם מעט ויניף עליי בודקן אלא בכום ועדיין תבעי לך בדיקה בכום עכירה במאי תיקו כי אתו לקמיה דרבה בר אבוה אמר להו יבמקומה שנינו רבי חנינא פלי מים כעובי קליפת השום למעלה מן העפר: אלא עכורין. שתהא מראית קורמא דגרגשתא ובדיק ביה ⊕ליים עליה רבי ישמעאל ברבי יוםי באסכרה אדמה נכנסת במים: וכשהוא עוכרן. רבי

המים בעפר: לא לרמיה בידיה. לא יתן העפר אל תוך ידו ויעכור המים בעפר שבידו אע"פ שחור ונותנו בכלי לאחר עכירה: אבל. אם העפר בכלי כי עכר להו בידיה באנבע שפיר דמי: או דלמא לא לעלרינהו בידיה. כשהמים בספל לא יעכרם באנבעו אלא בבוך או בכלי אחר: אלא בלום. של זכוכית. אלמא לא לירמי עפר במים בכפו ויבדוק: אמר להו במקומה שנינו. שאין האדמה דומה לדם אלא במקומה אבל הביאה במקום אחר נשתנה מראיתה: פלי. מבקע: ובדיק לה. בלא מים: לייט עליה ר' ישמעאל. אאחר שיעשה כן באסכרה: